

PRASOWO-CZYTELNICZY KONKURS WIEDZY O IRENIE SENDLEROWEJ

Konkurs ogłosiła Powiatowa Biblioteka Publiczna, Wydział Edukacji, Zdrowia, Kultury i Sportu Starostwa Powiatowego w Opolu Lubelskim oraz Biuro Rady, Zarządu i Promocji Powiatu.

Informujemy, że z naszej szkoły przystąpiło 30 uczniów, z kl. I-III. Celem konkursu jest upowszechnianie wiedzy o Irenie Sendlerowej, która według Żydowskiego Instytutu Historycznego wspólnie z łączniczkami organizacji „Żegota”, zdołali uratować kilkaset dzieci. Dokładna ich liczba do dzisiaj nie jest znana. Na wniosek Rzecznika Praw Dziecka Sejm RP ustanowił **2018 Rokiem Ireny Sendlerowej**. W ten sposób oddano „hołd Tej, która z największym poświęceniem działała na rzecz ratowania drugiego człowieka”. Podczas wojny często powtarzała, „ratuj tonącego, nawet jeśli nie umiesz pływać”.

Życie zawodowe rozpoczęła Sendlerowa w 1932 roku podejmując pracę w dziale prawnym Sekcji Pomocy Matce i Dziecku przy Wolnej Wszechnicy Polskiej w Warszawie. Pełniła jednocześnie funkcję pracowniczki socjalnej i psychoterapeutki. Tam zastała ją wojna.

Po wejściu Niemców do Polski, razem z koleżankami Jadwigą Piotrowską i Jadwigą Deneką, zaczęły organizować pomoc dla Żydów. „Podstawową pomocą w opiece społecznej był wywiad środowiskowy. A więc fałszowałyśmy wywiady – tzn. podstawiało się zmyślane nazwiska i w ten sposób zdobywałyśmy pieniądze, produkty żywnościowe, odzież”, zapisała w oświadczeniu dla Instytutu Yad Vashem.

W styczniu 1943 roku nawiązała kontakt z Julianem Grobelnym „Trojanem”, prezesem Rady Pomocy Żydom „Żegota”. Przyjęła pseudonim „Jolanta”. Przekazywała pieniądze podopiecznym, wyszukiwała bezpieczne do ukrywania się lokale.

W sierpniu 1943 roku weszła w skład powołanego przy „Żegocie” referatu dziecięcego. Kilkanaście dni później aresztowało ją gestapo. Z więzienia Pawiak wydostała się dzięki finansowemu wsparciu Rady – akcję uwolnienia przeprowadziła znajoma z Wydziału Opieki Maria Palester. Stała się Klarą Dąbrowską, zmieniała miejsca zamieszkania i kontynuowała współpracę z „Żegotą”.

Z relacji córki, Janiny Zgrzembskiej, wynika, że po 1956 roku, na fali antysemitki nagonki, rozważała wyjazd do Izraela. W marcu 1968 roku rozmawiała o tworzeniu „nowej «Żegoty»”.

W 1946 roku otrzymała Złoty Krzyż Zasługi za ratowanie Żydów w czasie okupacji – pierwsze z wielu odznaczeń przyznanych po wojnie. Instytut Yad Vashem w Jerozolimie uhonorował ją tytułem Sprawiedliwej wśród Narodów Świata w 1965 roku. Kilkanaście lat później, w 1983 roku, podczas wizyty w Izraelu, zasadziła drzewko oliwne w Ogrodzie Sprawiedliwych. „Drzewko na górze w Jerozolimie to nawet coś więcej niż pomnik. Pomnik bowiem można by zniszczyć, a Drzewko Pamięci będzie zawsze rosło”. Zmarła 12 maja 2008

roku w wieku 98 lat.

Wybrane odznaczenia:

Honorowe obywatelstwo Izraela (1991)

Amerykański nauczyciel Norman Conrad z uczennicami przygotowali sztukę teatralną, pt. „Life In a Jar” („Życie w słoiku”), którą wystawiono ponad 200 razy w USA i Europie (1999)

Order Orła Białego (2003)

Nagroda za Męstwo i Odwagę imienia Jana Karskiego, Amerykańskiego Centrum Kultury Polskiej z Waszyngtonu (2003)

Kandydatura do Pokojowej Nagrody Nobla zgłoszona przez Stowarzyszenie „Dzieci Holokaustu” (2003, 2007)

Krzyż Komandorski z Gwiazdą Orderu Odrodzenia Polski (2007)

Ustanowiona nagroda im. Ireny Sendlerowej „Za naprawianie świata” – fundacja „Life In a Jar” oraz Ministerstwo Spraw Zagranicznych RP (2006)

Chwała Senatu Rzeczypospolitej, aby odznaczyć działalność Ireny Sendlerowej i „Żegoty” w tajnych strukturach Polskiego Państwa Podziemnego (2007)

Order Uśmiechu na wniosek 15-letniego Szymona Płóciennika z Zielonej Góry (2007)

Tytuł Honorowej Obywatelki Miasta Stołecznego Warszawy (2007)

Uchwała w Sejmie Dzieci i Młodzieży w sprawie uhonorowania działalności Ireny Sendlerowej i Referatu Dziecięcego Podziemnej Rady Pomocy Żydom „Żegota” w czasie II wojny światowej (2008).

wykorzystane źródła :wikipedia, sprawiedliwi.org.pl, frg . biografii